5 bani în România.- 10 bani în străinătate ICGB

8 PAGINI

Anul XXXII.-- N-rul 160.-- Vineri 13 Junie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 | 9.15 | 18.— — 3 luni | 6 luni | Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- | 20.- | 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani
Idem pag. IV „ 40
Inserţii şi reclame 3,50 linia
Anunturi sau informatiuni mortuare după mărime dela 60-150 lei

Redacţia şi Administraţia: — Bucureşti — 11, Brezoianu, 11

Congresul Camerilor de comerţ
ţinut la Craiova

Miercuri 11 Junie 1914

Scurgerea bogăţiilor

Chestiunile politice carĭ înaintează, cu toată greutatea cu care se urnesc din loc, nu trebuie să ne distragă atenţiunea dela acelea, de o mare însemnătate şi ele pentru buna stare obştească, ce vin pe rând, la vremea eĭ fiecare, să se impună chibzuirii şi dezlegării din partea celor chemaţi şi datorĭ să se preocupe şi de ele.

Una din aceste chestiuni, care pe vremea aceasta revine regulat la ordinea zileĭ, şi regulat inspiră obşteştĭ îngrijorărĭ, este şi aceea a transportuluĭ de cereale pe căile ferate.

Şi copiiĭ cunosc astăzĭ la noĭ importanţa cea mare a comerţuluĭ de grâne, în deosebĭ a exportuluĭ, pentru ţara noastră, care se poate zice că respiră încă, în privinţa economică, aproape numaĭ prin acest plămân al săŭ: agricultura. Aniĭ buniĭ agricolĭ sunt pentru noĭ cea maĭ mare binecuvântare dela Dumnezeŭ; se cere însă şi din partea oamenilor muncă şi chibzuială, pentru ca din această binecuvântare să se poată trage tot folosul cu putinţă, iar nu să se risipească darurile Providenţeĭ prin nedestoinicia saŭ negândirea celor favorizaţi de dânsa.

Un-ziar oficios, deunăzĭ, amintind că în curând acuma lanurile noastre de grâŭ, în cea maĭ mare parte, vor fi gata pentru seceriş, adăoga, între altele, următoarele reflexiunĭ nu prea liniştitoare: — „Căile noastre ferate vor fi din noŭ neîndestulătoare pentru transportul cerealelor, fără a maĭ vorbi de faptul că mărfurile industriale vor maĭ rămânea, săptămânĭ întregĭ, prin gărĭ şi întrepozite, înainte de a putea fi expediate la destinaţie.

„Se vor auzi din noŭ plângerĭ din partea agricultorilor, ale căror grâne vor rămânea expuse în gărĭ intemperiilor toamneĭ, şi din partea industriaşilor, aĭ căror clienţĭ vor aştepta mărfurile comandate,...“

Căcĭ, — face maĭ departe socoteala oficiosul, — producţia de grâne exportată din ţara noastră în anĭĭ maĭ buniĭ, cum probabil va fi şi acesta, este de aproape 200—250 de miĭ de vagoane, şi cea maĭ mare parte din această cantitate se grămădeşte la export deodată, lucru explicabil şi pentru că noĭ cu recolta noastră de grâŭ cădem, faţă de celelalte ţărĭ europene, tocmaĭ între cele două campaniĭ de aprovizionare a ţărilor importatoare din Occident. Dacă ar fi să se satisfacă după dorinţă cererile producătorilor, toată această cantitate ar fi să se transporte în cel mult patru lunĭ; dar aceasta ar însemna ca să se încarce şi expedieze zilnic la 2000 de vagoane.—„Niciĭ dacă parcul nostru de vagoane ar fi dublu, —“constată oficiosul, — nu s'ar putea reuşi, astfel, să se satisfacă toată lumea.“ Apoĭ toamna maĭ vin şi manevrele şi transporturile de lemne la oraşe, carĭ maĭ îngreunează şi ele transportul cerealelor.

O măsură, desigur foarte nimerită, s'a propus pentru ca cel puţin cerealele să nu maĭ fie atât de expuse intemperiilor: ca să se libereze bonurĭ de încărcare nu numaĭ expeditorilor carĭ îşĭ vor avea depuse cerealele în staţie, ci şi celor ce le vor avea depuse în magaziile lor, de unde să le poată transporta spre încărcare, fără altă formalitate, cu avizul prealabil al staţieĭ. —Este şi aceasta ceva, maĭ ales pentru agricultoriĭ carĭ îşĭ aŭ magaziile aproape de staţiĭ saŭ aŭ dela moşie la gară, drumurĭ bune, carĭ nu se desfundă pe vremurile rele de toamnă.

Dar, măsura principală de luat este tot aceea care s'a căutat a se asigura prin marele credit destinat înzestrăriĭ căilor ferate nu numaĭ cu maĭ multe vagoane şi locomotive, dar şi cu maĭ multe liniĭ duble, liniĭ de garaj, etc.. pentru ca — după cum conchide şi oficiosul pe care l-am citat,— ceĭ puţin să se maĭ uşureze absorbirea, de către porturile noastre, a cerealelor ce li se trimit din toate părţile ţărĭĭ.

Căcĭ nu este totul ca să fiĭ ţară producătoare de marĭ bogăţiĭ, ci aĭ să te gândeştĭ şi să facĭ totul pentru scurgerea, pentru *valorificarea* lor, în condiţiile cele maĭ bune cu putinţă.

Răspunsul Camereĭ
LA MESAJUL TRONULUI

Iată textul proectuluĭ de răspuns al Camereĭ la Mesajul Tronuluĭ, citit în şedinţa de eriĭ a Camereĭ:

Sire,

Adunarea Deputaţilor exprimă Majestăţeĭ Voastre urările sale de sănătate şi viaţă lungă, scumpe chezăşiĭ pentru întărirea Regatului.

Adunarea naţională, căreia ţara a încredinţat greua şi măreaţa sarcină a revizuireĭ pactuluĭ nostru fundamental, consideră opera de revizuire ca încoronarea muncheĭ şi a evoluţieĭ firescĭ a României, condusă cu înaltă destoinicie de Monarhul al cărui nume, veneral şi peste graniţele ţărĭĭ, e simbolul păceĭ.

Sire,

Suntem încredinţaţĭ că după războiul balcanic, cu prilejul căruia poporul nostru a arătat atâtea însuşirĭ de patriotism conştient, situaţiunea noastră internaţională va atârna de politica noastră socială internă.

Primenirea Constituţieĭ noastre, corespunzând intereselor permanente ale neamuluĭ, ĭi va asigura o liniştită propăşire prin închegarea solidară a tuturor elaselor societăţiĭ româneşti, unite în aceeaşĭ dragoste de Ţară.

Revizuirea va avea un îndoit caracter: social şi naţional.

Prin realizarea ei se va dovedi totodată şi simţul de răspundere al păturiĭ conducătoare, conştiente de menirea eĭ în Stat.

Reprezentanţiĭ Naţiuniĭ îşĭ daŭ seamă de însemnătatea acestor ceasurĭ istorice, când preocuparea reformelor interne e mărită prin grija statornică a păstrăriĭ bunurilor raporturĭ cu toate Puterile, cum şi al menţinerĭĭ echilibruluĭ de forţe al Statelor balcanice.

Sire,

Adunarea Deputaţilor ia act cu deosebită mulţumire de vizita dela Constanţa a Maiestăţilor Lor Împăratul şi Împărăteasa Rusieĭ, cum şi de relaţiile de prietenie ce există între Imperiul rus şi Regatul român.

Tot odată considerăm întrevederea dela Constanţa ca o strălucită dovadă a situaţiuniĭ create României prin conducerea rodnică în fapte mari a Maiestăţiĭ Voastre şi prin însuşirile şi gradul de maturitate al poporuluĭ român.

Sire,

Convinşĭ de măreţia şi greutatea marilor probleme de a căror înfăptuire atârnă soarta în viitor a scumpeĭ noastre Românĭ, ne rugăm Celuĭ de Sus să ne lumineze cugetul spre aşezarea în o frăţească avântare de patriotism, a temelieĭ României viitoare.

Trăiască Maiestatea Sa Regele!

Trăiască Maiestatea Sa Regina!

Trăiască Augusta Familie Regală!

Raportor, **George I. Diamandi**

Scrisorĭ din Turcia

Aplanarea conflictului greco-turc.— Puterile admit propunerea Turcieĭ. — Plecarea dragomanilor-delegaţi în Asia Mică

Constantinopol, 10 Iunie

Incordarea relaţiunilor dintre Turcia şi Grecia ajunsese în ultimile zile în aşa grad în cât un războiŭ turco-grec părea inevitabil. Guvernul otoman a dat însă, şi de data aceasta, o dovadă de intenţiile sale pacinice şi în mare parte acesteĭ atitudinĭ a guvernuluĭ otoman se datoreşte aplanarea acestuĭ conflict. Într'adevăr azĭ se poate spune că orĭ ce idee de ruperea relaţiunilor dintre Grecia şi Turcia este înlăturată.

Răspunsul Turcieĭ la nota guvernuluĭ din Atena a avut darul să placă nu numaĭ Puterilor dar chiar şi la Atena. După cum am spus şi în precedenta mea corespondenţă, Sublima Poartă nu s'a mulţumit numaĭ să răspundă noteĭ greceştĭ. In acelaşĭ timp a înmânat ambasadorilor marilor Puterĭ o notă circulară prin care îĭ invită să facă o anchetă în localităţile unde greciĭ pretindeaŭ că aŭ fost maltrataţĭ şi siliţĭ să emigreze.

Efectul acesteĭ note a rost din cele maĭ fericite. Europa s'a grăbit să admită propunerea Turcieĭ şi să trimită la faţa loculuĭ câte un delegat care să constate de visu ceeace o parte a preseĭ străine căuta să exagereze. In întrunirea care a avut loc la marchizul Palavicini ambasadorul austriac şi decanul corpuluĭ diplomatic din capitala Turcieĭ, ambasadoriĭ marilor puterĭ aŭ transmis Sublimeĭ Porţĭ respunsul la nota circulară a Turcieĭ. Reprezentanţiĭ marilor Puterĭ declară că primesc propunerea Sublimeĭ Porţĭ şi că aŭ decis să trimită câte un dragoman care are misiunea să ancheteze la faţa loculuĭ în toate localităţile unde va crede de cuviinţă acest delegat. Ambasadoriĭ roaga guvernul otoman să înlesnească acestor delegaţi misiunea lor. Cu vaporul rusesc aŭ părăsit oraşul nostru, cu destinaţia la Smirna şease delegaţi şi anume: Tuholka, primul dragoman al Rusieĭ; Ledouly pentru Franţa;. D. Schrenberg german; Matheus pentru ambasada engleză; Chabert dragomanul ambasadeĭ Italieĭ şi Kilievnia dragomanul ambasadeĭ austro-ungare.

Talaat bey care se află în turneŭ de inspecţie în Asia Mică, şi care trebuia să sosească zilele trecute în Capitală, după cum se anunţase, şi-a prelungit şederea ca să primească pe delegaţiĭ puterilor şi după câte se afirmă îĭ va însoţi în câte-va localităţĭ.

Rapoartele ce vor prezinta aceştĭ delegaţĭ la înapoiere prezintă o importanţă capitală şi vor face lumină adevărată în această tristă afacere a persecuţiunilor şi emigrărilor carĭ de lunĭ de zile preocupă toată lumea şi a ameninţat un moment pacea în Balcanĭ.

Pentru că guvernul otoman însă s'a grăbit să propue el cel dintâiu această anchetă imparţială, se poate deduse lesne că acuzaţiunile ce i s'au adus sunt în mare parte nefundate.

Plecarea dragomanilor delegaţi a produs o impresie din cele maĭ bune în toate cercurile şi întreaga presă aplaudă această decizie a guvernuluĭ otoman şi graba pusă de Europa în a primi această decizie. Abia după 15—20 zile se va putea cunoaşte rezultatul acesteĭ anchete. Nu se ştie dacă delegaţiĭ vor trimite ambasadelor respective rapoarte după fie care anchetă saŭ vor prezinta un raport definitiv la sfârşitul ancheteĭ.

Indulcirea raporturilor dintre Grecia şi Turcia a influenţat şi asupra raporturilor, asupra conflictuluĭ maĭ bine zis dintre patriarhie şi guvern.

In urma mediaţiuneĭ ambasadeĭ ruseştĭ patriarhia pare dispusă azĭ să revie asupra deciziеĭ privitoare la menţinerea bisericilor închise. Acum când chestia emigrărilor poate fi considerată ca tranşată, în urma măsurilor luate de guvern, decizia patriarhieĭ devine fără rost. Se asigură că zilele acestea patriarhul va trimite o circulară tuturor eparchiilor pentru redeschiderea bisericilor şi şcolilor.

Şi la bursă unde în ultimele zile s'a produs o adevărată panică ceeace a avut de efect o scădere simţitoare a bonurilor otomane, acum se observă un calm şi o urcare simţitoare. De asemenea în lumea financiară şi comercială din Capitală a produs o impresie foarte bună intenţiile pacinice ale guvernuluĭ otoman.

Naum Apostolescu

Constituirea
secţiilor Senatului

Iată cum s'aŭ constituit secţiile Senatuluĭ.

Secţia I. — Prezident, d. Toma Stelian; vice-prezident, d. N. N. Săveanu; secretarĭ, d-niĭ N. Botez şi N. D. Chirculescu; delegat în comisia de socoteli d. C. Chiru.

Secţia II. — Prezident, P. S. Episcop de Râmnic; vice-prezident, d. Gr. Procoplu; secretarĭ d-niĭ Păunescu şi Delimarcu; delegat în comisia de socoteli d. Gh. Malaxa.

Secţia III. — Prezident, d. Neron Lupaşcu; vice-prezident, d. G. Enăşescu; secretarĭ d-niĭ Berindeĭ şi I. Isvoranu, delegat în comisia de socoteli d. dr. Ernicĭ.

Secţia IV. — Prezident I. P. S. Mitropolitul Moldoveĭ, vice-prezident d. T. Trifonescu; secretarĭ d-niĭ N. Faranga şi G. H. Dimopol; delegat în comisia de socoteli d. Th. Tenea.

Secţia V. — Prezident, d. C. Costescu Comăneanu; vice-prezident d. C. Penescu; secretarĭ d-niĭ Th. Dăbuleanu şi Gh. Cavadia, delegat în comisia de socoteli d. G. Bogdan-Buiclu.

Delimitarea
noueĭ frontiere româno-bulgare

Comisiunea mixtă pentru delimitarea definitivă a noueĭ frontiere româno-bulgare, îşĭ continuă lucrările pe teren.

Delegaţiĭ românĭ sunt d-niĭ: general Iannescu, colonel Rujinski, colonel Pavelescu şi inspector domenial C. S. Axente, iar delegaţiĭ bulgarĭ d-niĭ: colonel Dankoff, maior Welkoff, maior Caraiordanoff, dr. Naceff şi inginer Gheorghieff.

Lucrările carĭ aŭ început la 1 Maĭ la punctul Turc-Smil şi la sud-est de Turtucaia, continuă, îndreptându-se spre marea Neagră.

Linia de frontieră are în total, o lungime de 200 kilometri şi delimitarea e terminată până la kilometrul 100, în punctul Ciorban-Nasoff.

S'aŭ făcut maĭ multe micĭ modificărĭ. Aşa de exemplu, pichetul de vamă din punctul Omurgea a fost înglobat la teritoriul bulgar. In acest loc frontiera noastră a fost retrasă maĭ spre Nord, cu vre-o 100 de metri. In alte părţĭ în schimb linia de demarcare a fost înaintată maĭ spre Sud.

Lucrările se vor termina la sfârşitul luneĭ.

Din Tecucĭ

Examen.—Luni şi Marţĭ s'a ţinut în localitate examenul pentru absolvirea cursurilor şcoaleĭ de comptabilĭ din acest judeţ, cu elevĭĭ din seria a treia.

Comisiunea examinatoare a fost compusă din d-niĭ: I. Bistriţeanu, directorul gimnaziuluĭ Tecucĭ, ca delegat din partea ministeruluĭ cultelor şi instrucţiunĭ; Gheorghe Niţa, şef comptabil al Caseĭ centrale a băncilor populare, ca delegat al Caseĭ centrale; Mihail Bădescu, directorul şcoaleĭ, şi Dimitrie Hasnaş, avocat profesor al şcoaleĭ.

Pilotarea aeroplanuluĭ „VLAICU III“

Am ţinut ca publicul românesc să fie informat exact despre toate momentele însemnate din încercările ce s'aŭ făcut întru salvarea opereĭ neuitatuluĭ inginer-aviator român.

S'a arătat la timp că din cele patru aeroplane de model noŭ, tip militar, „Vlaicu III“, ce eraŭ în construcţie când aceea nenorocire a răpus pe Vlaicu, e pe deplin terminat primul, anume cel comandat de ministerul de războiŭ. Aparatul, care şi sub raport pur al formeĭ este de perfectă frumuseţe, aşteaptă să fie încercat şi predat, în conformitate cu dispoziţiile contractuluĭ şi ale caetuluĭ de sarcinĭ.

Problema aceasta a punereĭ la punct fiind de importanţă hotărîtoare pentru soarta lăsământuluĭ intelectual al genialuluĭ inventator, ea ne-a preocupat deosebit de mult, nu numaĭ pe noĭ, ceĭ ce am supravegheat lucrările, ci, şi pe toţĭ ceĭ ce s'aŭ interesat, tot mereŭ şi cu drag, de viitorul opereĭ postume a luĭ Vlaicu şi pentru a căror informare scriem acestea.

Nimenĭ afară de Vlaicu n'a sburat vre-odată pe un aeroplan Vlaicu. El nu putea da voe la nimenĭ să-ĭ încerce aeroplanul, cât timp dânsul nu avea şi alt aparat, de rezervă. „Când va fi al III-lea gata, puteţĭ învăţa toţĭ pe II — zicea Vlaicu.

Deci, experimentările de punere la punct şi de pilotare vor avea să înceapă elementar, cu toate precauţiunile ce se impun indispensabil.

Nu odată am fost întrebat de persoane ce aveaŭ un aer foarte neliniştit pe tema aceasta: „Fi-va oare cineva ca să încerce aeroplanul cel noŭ“? S'aŭ găsit unĭĭ carĭ să creadă că ar fi bine să se aducă pentru încercărĭ un străin oarecare, pentru orĭ ce caz... Meschină idee trivală şi cu desăvârşire falsă.

Adevărul este că de la început, de când s'a ştiut că se va construi un aeroplan Vlaicu III, toţĭ piloţiĭ noştrĭ, de la Băneasa şi de la Cotrocenĭ, s'aŭ declarat fără doar şi poate, fără condiţie, dispuşĭ de a pilota aparatul cel noŭ, mărturisind în acelaş timp că consideră acest act ca o onoare pentru sine şi ca o vrednică probă de profundă pietate faţă de memoria marelueĭ camarad dispărut.

Această nobilă atitudine demnă de un corp de ofiţerĭ de elită, îĭ onorează pe admirabiliĭ piloţĭ aĭ armateĭ române în modul cel maĭ distins.

Natural, a trebuit să avem aprobarea autorităţilor militare. Ministerul de războiŭ mi-a dat-o cu acea bunăvoinţă necondiţionată şi nelimitată pe care cu adâncă satisfacţie mărturisesc că am găsit-o aci, atât la d. general Hârjeŭ, cât şi la actualul ministru de războiŭ, d. Ion I. C. Brătianu şi la secretarul săŭ general, d. general Iliescu, (asemenea ca şi la celelalte autorităţĭ) de câte orĭ am avut a interveni pentru opera luĭ Vlaicu.

Monoplanul Vlaicu III s'a construit şi se va încerca şi preda la şcoala de aviaţie de la Cotrocenĭ. Cum însă directorul şi pilotul-şef al acesteĭ şcoale, d. căpitan Andreĭ Popovicĭ a binevoit a urmări de la început şi tot timpul (fiind d-sa fără întrerupere la Cotrocenĭ) cu deosebită dragoste şi cu mult interes mersul lucrărilor de construcţie şi cum d-sa, — aĭ cărui elogiu ca ofiţer distins şi aviator întrepid sunt prea modest pentru a-l putea face — este şi prin experienţa sa bazată şi prin temperamentul săŭ deosebit de indicat, anunţăm că d. căpitan Andreĭ Popovicĭ a fost rugat de noĭ a pune la punct aeroplanul Vlaicu III, ceeace d-sa a primit cu toată dragostea şi cu tot devotamentul de soldat conştiincios, camarad nobil şi bun român.

Cum va fi favorabil timpul se vor şi începe încercările şi dacă nu ne persecută soarta, opera luĭ Vlaicu poate fi considerată de acum ca salvată.

Prof. C. Nedelcu

DELA SFATUL NEGUSTORESC
— SECŢIUNEA CRAIOVA —

Un mare număr de comercianţi şi industriaşi din oraşul Craiova, profitând de aflarea la Congresul Camerilor de comerţ a delegaţiuneĭ Sfatuluĭ negustoresc din Bucureştĭ, delegaţiune compusă din d-niĭ I. Dumitrescu-Militarĭ, S. G. Gheorghiu, M. Munteanu şi D. St. Tănăsescu, aŭ pus bazele sfatuluĭ negustoresc secţia Craiova.

In acest scop a avut loc Luni 9 Iunie, orele 10 seara, în sala restaurantuluĭ Ştefan Niculescu (casa Dianu) o mare consfătuire la care aŭ luat parte peste 300 comercianţi şi industriaşi din Craiova, carĭ aŭ proclamat pe d. I. Dumitrescu-Militarĭ ca preşedinte al acesteĭ consfătuirĭ.

D-sa luând cuvântul, mulţumeşte de această onoare şi arată că deşi în oraşul Craiova se află cercul comercial, acesta nu a corespuns menireĭ luĭ, căcĭ a îmbrăţişat numaĭ chestiunile referitoare la comercianţiĭ de băuturĭ spirtoase, abandonând cu desăvârşire doleanţele celorlalte categorĭĭ de comercianţĭ, şi deci înfiinţarea Sfatuluĭ Negustoresc ar fi de mare folos în acest oraş.

D-l *D. St. Tăndsescu* din Bucureştĭ, după ce citeşte statutul Sfatuluĭ Negustoresc, recunoscut ca persoană morală şi juridică, arată foloasele ce această societate poate să aducă comercianţilor şi industriaşilor.

După ce maĭ vorbesc d-niĭ Lache Paraschivescu, Şerbănescu, Tomescu, Petre Mihăilescu, G. Tache, Amzulescu, Aurel Ruse, Grigore Marotineanu şi altiĭ, toţĭ comercianţĭ şi industriaşĭ din Craiova, şi Macoveĭ tipograf, cerând înfiinţarea Sfatuluĭ negustoresc, d. M. Munteanu din Bucureştĭ dă citire procesuluĭ verbal întocmit, prin care se pune basele Sfatuluĭ Negustoresc secţia Craiova şi se alege un comitet provizoriŭ din 15 persoane, având ca secretar pe d. Grigore Marotineanu.

După semnarea procesuluĭ verbal de către toţĭ ceĭ prezenţĭ, s'a servit un mic banchet, la care a fost sărbătorită delegaţiunea Sfatuluĭ Negustoresc din Bucureştĭ şi s'a transmis o telegramă de omagiu d-luĭ ministru al comerţuluĭ şi industrieĭ.

Călcat de tren

Un tren militar ce aducea trupa batalionuluĭ de căĭ ferate dela Biul-Biul la Medgidia, a călcat în dreptul satuluĭ Emde-Caracchioĭ, la km. 12 şi 350 m., pe soldatul Dumitrescu Costică din acel batalion, care căzuse din nebăgare de seamă din tren. Roţile vagoanelor trecând peste toracele nenorocituluĭ soldat, acesta a murit imediat.

Anunţându-se parchetul militar, a sosit la faţa loculuĭ d-l locotenent Soare, substitut de comisar regal, care, făcând cercetările cuvenite, a autorizat înmormântarea cadavruluĭ numitulуĭ soldat, întrucât nu există nicĭ o bănuială.

Inmormântarea s'a făcut Luni la cimitirul din Medgidia.

Soldatul e de fel din Bucureştĭ şi domicilia pe str. Rosetti.

El se angajase ca voluntar în timpul mobilizăreĭ din anul trecut şi era unul dintre ceĭ maĭ buniĭ soldaţĭ aĭ batalionuluĭ.

Pe drum greşit.....

de Victor A. Bacalogiu

Din vremurile dinapoĭ, oricuĭ rămâne în minte dacă le-a văzut vreodată, pe Mina şi Olga, fetiţe drăgălaşe, mergând mână în mână Duminicele la biserică. Eraŭ gemene şi n'aveaŭ maĭ mult de 13—14 anĭ — cu cozile pe spate, veselia în obrajĭ şi surâsul, acel surâs de tinereţe veşnic luminându-le faţa. In urma lor o femeie, parcă născută pentru suferinţă, le conducea spre locul de rugăciune; era fiinţa ce le dase viaţă — o viaţă ce părea nedesluşită şi cu puţine promisiunĭ.

Fetele eraŭ leite una cu alta; întocmaĭ ca două florĭ crescute deodată din aceiaşĭ tulpină, se asemuiaŭ în frumuseţe şi bunătate; — în adâncul gândireĭ lor era însă mare deosebire. Pe când Mina era rece la vorbă şi maĭ mândră, Olga aci flecărea pentru orişice răspândind împrejur o sburdălnicie de multe orĭ fără rost, aci rămânea visătoare cu privirea pierdută spre nemărginire.

Mina învăţa bine, Olga se codea, veşnic distrată, veşnic în deslegarea, a cine ştie căreia probleme din rostul vieţeĭ.

...Toată familia fiind ele treĭ, traiul devenind greŭ, iată pe bătrână nevoită de a le opri de la învăţătură şi date la lucru — puţinel ce aducea acasă, putea încă ajuta ceva. Şi cu greutate se depăna firul vieţeĭ lor până într'o zi de primăvară, când natura surâdea, când bătea vânt de dragoste, când iubirea cerea jertfe!

. . . . . .

De câtăva vreme, Olga părea preocupată — căuta să plece înaintea soră-seĭ dela lucru; alte orĭ pleca de acasă singură, ferindu-se de a fi însoţită. Ceva noŭ se plămădea în sufletul acesteĭ fecioare cu porniriĭ bolnăvicioase.

Intr'o seară, Mina se întoarse singură la cămin, spera să-şĭ găsească surioara acasă. De prisos; Olga n'a venit nicĭ seara, nicĭ noaptea, nicĭ spre ziuă. A plâns şi mama şi sora şi zorile diminеţeĭ le găsiră întrebând printre vecinĭ, căutând pe la secţiĭ — cercetând în mintea lor întunecată deslegarea nenorocireĭ ce se lipise de casa lor.

A fost o noapte dureroasă pentru aceste fiinţe oropsite şi fărʼ de noroc!

Olga fusese ademenită — la ureche i se cântase melodia dragosteĭ şi inima i se prinse cu uşurinţă. Dar... cum sunt iubirele ce se nasc prea repede, tot aşa de iute se sting. Numaĭ câteva zile trecuseră şi ademenitorul cu graiul dulce şi sufletul pervers, îşĭ luă drumul, lăsând pe biata copilă să plângă pe ruinele feciorieĭ sale. A fost o desteptare amară; — iat-o singură, fără mijloace, fără sprijin, luând calea pribegieĭ, întinându-şĭ cinstea prin toate colţurile... A încercat în dreapta, a încercat în stânga, pretutindeni găsea desnădejde şi lacrămĭ.

Şi-a tocit de tot simţurile şi într'o zi obosită de a maĭ cerşĭ dragostea fiecăruia, intră într'un cafeu concert cu gândul de a-şĭ câştiga traiul prin propriele-i mijloace. Oricât îĭ era de adormită conştiinţa, avea însă sclipiriĭ ce o readucea la realitate şi atunci lacrămile îşĭ urmaŭ rostul, scăldaŭ obrazul frumos dar îngălbejit al feteĭ.

Dar sclipirile acestea aveaŭ viaţa clipelor, ele se stingeaŭ de parcă n'aŭ fost şi biata inconştientă aluneca iar în vâltoarea stricăciuneĭ ce pusese stăpânire pe ea.

...Şi-a dus-o nenorocita ca frunza purtată de vânt din oraş în oraş, din local în local, până în apropierea căminuluĭ eĭ părintesc.

Intr'o seară de toamnă, cu ploĭ răscolitoare de nervĭ, stătea Olga în odăiţa eĭ săracăcioasă şi-şĭ trimese gândurile înapoĭ spre timpurile maĭ fericite. O ideie începu a-ĭ încolţi în minte. Dacʼar scrie Mineĭ?.. Şi pe paginĭ stropite de lacrămĭ, îşĭ aşternu Olga toată goliciunea vieţeĭ sale sbuciumate — spovedania rătăcireĭ în care alunecase. A trimes scrisoarea la poştă şi cu capul plecat pe măsuţa eĭ săracăcioasă, a stat visând multă vreme — a trăit din amintirĭ. S'a revăzut mică, alături de sora şi mama sa sfântă — se vedea mergând la biserică — îşĭ reamintea acea înălţare mistică ce-ĭ coprindea sufletul, ascultând frumuseţea coruluĭ şi curăţenia predicelor!.. Şi apoĭ, viaţa îngreuiată — munca mâinilor şi în fine... alunecarea eĭ afară din cuib — în vârtejul vieţeĭ fără cârmă şi fără scăpare.

Şi în acea seară, a trăit din viaţa cinstită a timpurilor de-acasă, până adormit somnul ce repară forţele şi odihneşte mintea. Şi noaptea, blânda noapte a învelit-o cu misterul liniştеĭ, al păceĭ, până lumină se făcu afară şi poate... lumină în sufletul!

A doua zi era negură. Olga n'a eşit de loc din casă din ajun; şedea la fereastră şi par-că aştepta ceva. Şi prin alburiul ceţeĭ, zări postaşul — aducătorul de veştĭ bune saŭ rele.

Era o scrisoare de la Mina. Cu iuţeală înfrigurată rupse plicul şi citi: *„Mama foarte rău bolnavă. Vino“.*

A stat aşa, privind adâncită în gândurĭ, până ce lacrămile îşĭ făcură curs şi suspinele muzică în tăcerea odăeĭ. Şi când liniştea părea că se aşează, Olga se îmbrăcă repede, îşĭ luă geanta — geanta ce conţinea averea eĭ toată: cheia, şi ca o nebună, o porni spre gară.

Aşezată într'un colţ al compartimentuluĭ, căzu iar pradă gândurilor. Era mişcată, pieptul îĭ se bătea ca valurile uneĭ ape înfuriate iar cu gândul înapoĭ părea că i se arată ochilor cinematograful vieţeĭ sale scurte, dar atât de bogate în suferinţă!

Ajunse. Apropiindu-se de casă, viaţa eĭ de odinioară i se deslusea maĭ limpede. Da, iată nucul cel mare sub care se odihnea, saŭ lucra,... iată boschetul de liliac alb,... iată rondul de margherite, pe carĭ rupându-le petalele le întreba rostul norocului eĭ în dragoste. Şi le reamintеşte atât de bine! Şi cum aŭ trecut toate, şi cum renaşte azĭ prin ele!

...Soră-sa îĭ eşi întru întâmpinare. Abia îĭ dete mâna.

— *„Am suferit mult!.. şi mama n'o să maĭ sufere!“*

Amândouă cu ochiĭ la pământ, semănaŭ lacrămĭ, ca să crească căinţă şi ertare.

In cameră, liniştea morţeĭ plutea atotstăpânitoare — o lumină roşiatică arunca candela peste tot ca o mare de foc, iar lumânarea de la capul bătrâneĭ picura şi ea ca coprinsă de durere!

In genunchĭ se rugară gemenele; iar sufletele lor, unul curat şi altul întinat, păreaŭ că se apropie, că Dumnezeu le-a unit într'o singură gândire, căcĭ sunt dintr'o bucată.

S'a dat pământuluĭ ce-ĭ al pământului... şi vreme îndelungată plângeaŭ şi simţeaŭ la fel, două fiinţe ce avuseseră căĭ deosebite şi-şĭ găsiseră răspântia. Viaţa le va fi grea — vor găsi însă mângâere, căcĭ acum sunt două să-şĭ împartă durerea şi de va fi să le sclipească vreo rază de bucurie se vor bucura împreună de lucirea lor. Mina va avea însă un rol mare — să îndrumeze bine pe calea cinsteĭ un suflet rătăcit, şovăitor şi poate regăsit!

Abonamente de vilegiatură:

pe lună în ţară: leĭ 1.50; pe lună în streinătate: leĭ 3. Pentru Germania Austria şi Elveţia: leĭ 4 pe lună.